

Bruksela, 14 stycznia 2021 r.
(OR. en)

5278/21

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2021/0002 (NLE)

UD 6
CID 1
PREP-BXT 2
TRANS 16
UK 12

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	13 stycznia 2021 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, sekretarz generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2021) 6 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2021) 6 final.

Załącznik: COM(2021) 6 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 13.1.2021 r.
COM(2021) 6 final

2021/0002 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji
Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej
procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w Komisji Mieszanej UE–CTC¹ ds. wspólnego tranzytu („Komisja Mieszana”) w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji w sprawie zmiany załączników do Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej² („konwencja”).

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja

Konwencja ma na celu ułatwianie przemieszczania towarów między Unią Europejską a innymi państwami, które są umawiającymi się stronami konwencji. Konwencja poszerza zakres procedury unijnego tranzytu celnego³ o umawiające się strony konwencji inne niż Unia Europejska i określa obowiązki przedsiębiorstw i organów celnych dotyczące towarów transportowanych zgodnie z tą procedurą z jednej umawiającej się strony do innej umawiającej się strony. Konwencja ta weszła w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.

Unia Europejska jest umawiającą się stroną konwencji. Pozostałe umawiające się strony to Republika Islandii, Republika Macedonii Północnej, Królestwo Norwegii, Republika Serbii, Konfederacja Szwajcarska i Republika Turcji. Państwa te są określone w konwencji jako państwa wspólnego tranzytu.

2.2. Komisja Mieszana

Zadaniem Komisji Mieszanej jest zarządzanie konwencją i zapewnienie jej właściwego wykonania. Komisja Mieszana przyjmuje zmiany w załącznikach do konwencji w drodze decyzji.

Decyzje Komisji Mieszanej są przyjmowane przez umawiające się strony w drodze wzajemnego porozumienia⁴ zgodnie z art. 14 ust. 2 konwencji.

2.3. Planowany akt Komisji Mieszanej

Na początku 2021 r. Komisja Mieszana ma przyjąć w drodze procedury pisemnej decyzję w sprawie zmiany załączników I i III do konwencji („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest dostosowanie konwencji do przepisów unijnego kodeksu celnego („UKC”)⁵ oraz aktu delegowanego i aktu wykonawczego do UKC dotyczących procedury tranzytu i unijnego statusu celnego towarów, a także wprowadzenie niezbędnych

---

¹ Państwa wspólnego tranzytu.

² Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

³ Art. 226 i 227 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁴ Brak sprzeciwu ze strony żadnej z umawiających się stron.

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny, Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

zmian w załącznikach do konwencji w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii⁶ i przystąpienia Zjednoczonego Królestwa do konwencji. Są one następujące:

We wrześniu 2019 r. zmieniono art. 311 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447⁷ („akt wykonawczy”), który reguluje wniosek o przeniesienie odzyskania długu celnego⁸. Zmiana ta określa zasady dotyczące wniosku o przeniesienie obowiązku odzyskania należności w przypadku, gdy organ celny państwa zaangażowanego w operację tranzytową uzyska dowód, że zdarzenia powodujące powstanie długu miały miejsce na terytorium tego państwa. W takich przypadkach organ ten powinien zwrócić się do państwa wyjścia o przeniesienie na niego odpowiedzialności za rozpoczęcie odzyskiwania należności celnych. Państwo wyjścia powinno w określonym terminie potwierdzić, czy przekazuje kompetencje do rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych wnioskującemu organowi celnemu. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 50 załącznika I do konwencji, który odzwierciedla art. 311 aktu wykonawczego.

Załącznik 72-04 do aktu wykonawczego, w którym opisano procedurę ciągłości działania w odniesieniu do tranzytu unijnego, został zmieniony i jest stosowany od dnia 30 czerwca 2020 r.⁹ Aby umożliwić większą elastyczność procedury ciągłości działania w tranzycie oraz ograniczyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne, przedłużono ważność papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Należy odpowiednio zmienić art. 79 załącznika I do konwencji oraz dział III pkt 19.3 dodatku II do załącznika I do konwencji, który odzwierciedla część I rozdział III pkt 19.3 załącznika 72-04 do aktu wykonawczego.

Gdy UKC przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie z wyjątkiem Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo przystąpi do konwencji jako odrębna umawiająca się strona¹⁰ i zastosowanie będzie miał Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączony do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹¹. Konwencja zawiera odniesienia do państw członkowskich UE, krajów wspólnego tranzytu oraz odpowiednie kody krajów. Konieczne jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian w załączniku III do konwencji w celu rozróżnienia Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej oraz wskazania, że w Irlandii Północnej zastosowanie ma UKC, w szczególności jeśli chodzi o przepisy dotyczące zabezpieczenia.

Stanowisko UE w sprawie projektu decyzji Komisji Mieszanej dotyczącej dalszych zmian konwencji opiera się na przepisach UE, które zostały już uzgodnione przez Radę (w

⁶ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

⁷ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

⁸ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wyprowadzenia z obszaru celnego Unii (Dz.U. L 234 z 11.9.2019, s. 1).

⁹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8).

¹⁰ Decyzja nr 1/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do tej konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1987] (Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 47).

¹¹ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 102.

szczegółności w przepisach aktu delegowanego i aktu wykonawczego do unijnego kodeksu celnego). Elementy związane ze stosowaniem Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej są zgodne z tym Protokołem.

Planowany akt stanie się wiążący dla umawiających się stron zgodnie z art. 2 tej decyzji, który przewiduje jej wejście w życie z dniem jej przyjęcia.

Przepisy dotyczące ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 30 czerwca 2020 r. Gwarantom należy zapewnić równe warunki na mocy prawa Unii i na mocy konwencji. Przedłużony okres ważności poświadczeń obowiązuje w unijnych przepisach prawa celnego już od dnia 30 czerwca 2020 r.

Przepisy dotyczące stosowania Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej będą miały zastosowanie od chwili, w której UKC przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie z wyjątkiem Irlandii Północnej, w której z kolei UKC będzie nadal obowiązywał po tej dacie, a Zjednoczone Królestwo przystąpi do konwencji jako odrębna umawiająca się strona.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 konwencji decyzje zmieniające konwencję mają być realizowane przez umawiające się strony zgodnie z ich własnym prawodawstwem.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Proponowane stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii, dotyczy dokonania zmian w załącznikach I i III do konwencji, aby dostosować je do:

- unijnego prawa celnego regulującego procedury tranzytu unijnego, a w szczególności zmienionego art. 311 aktu wykonawczego, który reguluje wniosek o przeniesienie obowiązku odzyskania długu celnego, oraz załącznika 72-04 do aktu wykonawczego w odniesieniu do ważności papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia stosowanych w ramach procedury ciągłości działania;
- stosowania Protokołu w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej, a w szczególności, w stosownych przypadkach, w celu wprowadzenia rozróżnienia Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.

Proponowane stanowisko jest zgodne ze wspólną polityką handlową.

Proponowane zmiany konwencji, zapewniając pełną zgodność konwencji z obecnymi przepisami Unii, a tym samym stwarzając jednolite warunki sprzyjające konsekwentnemu wprowadzaniu przepisów dotyczących procedury tranzytu unijnego i wspólnej procedury tranzytowej, przyniosłyby znaczące i wymierne korzyści zarówno przedsiębiorstwom, jak i administracjom celnym.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Art. 15 ust. 3 konwencji stanowi, że Komisja Mieszana UE–CTC przyjmuje zmiany dodatków do konwencji w drodze decyzji.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Komisja Mieszana jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie Konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej.

Decyzja, która ma zostać przyjęta przez Komisję Mieszaną, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 15 ust. 3 i art. 20 konwencji.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych konwencji.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do celu, jakim jest zapewnienie skutecznych procedur przekraczania granicy przez towary. Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być zatem art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komisji Mieszanej spowoduje zmianę konwencji i jej załączników, należy po jego przyjęciu opublikować go w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE–CTC ustanowionej na mocy Konwencji z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, dotyczącego zmian w tej konwencji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207, w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja o wspólnej procedurze tranzytowej¹² („konwencja”) została zawarta między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską w dniu 20 maja 1987 r. i weszła w życie w dniu 1 stycznia 1988 r.
- (2) Zgodnie z art. 15 ust. 3 lit. a) konwencji Komisja Mieszana powołana na mocy tej konwencji może przyjmować w drodze decyzji zmiany dodatków do konwencji.
- (3) Na początku 2021 r. Komisja Mieszana ma przyjąć decyzję w sprawie zmiany załączników I i III do konwencji.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komisji Mieszanej, ponieważ decyzja w sprawie zmiany załączników I i III konwencji będzie dla Unii wiążąca.
- (5) Art. 311 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447¹³ („akt wykonawczy”), który reguluje wniosek o przeniesienie obowiązku odzyskania długu celnego, został zmieniony¹⁴. Zgodnie z nowymi ust. 3 i 4, w przypadku gdy organ celny państwa zaangażowanego w operację tranzytową uzyska dowód na to, że zdarzenia powodujące powstanie długu miały miejsce na terytorium tego państwa, organ ten powinien zwrócić się do państwa wyjścia o przeniesienie na niego obowiązku rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych. Państwo wyjścia powinno

¹² Dz.U. L 226 z 13.8.1987, s. 2.

¹³ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

¹⁴ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1394 z dnia 10 września 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447 w odniesieniu do niektórych przepisów dotyczących nadzoru nad dopuszczaniem do obrotu i wyprowadzenia z obszaru celnego Unii (Dz.U. L 234 z 11.9.2019, s. 1).

w określonym terminie potwierdzić, czy przekazuje kompetencje do rozpoczęcia odzyskiwania należności celnych wnioskującemu organowi celnemu. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 50 załącznika I do konwencji, który odzwierciedla przepisy art. 311 aktu wykonawczego.

- (6) Załącznik 72-04 do aktu wykonawczego, w którym opisano procedurę ciągłości działania w odniesieniu do tranzytu unijnego, został zmieniony¹⁵. Aby umożliwić większą elastyczność procedury ciągłości działania w tranzycie oraz ograniczyć formalności i koszty ponoszone przez organy celne, przedłużono ważność papierowych poświadczeń zabezpieczenia generalnego i poświadczeń zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia. Należy zatem odpowiednio zmienić art. 79 załącznika I do konwencji oraz dział III pkt 19.3 dodatku II do załącznika I do konwencji, który odzwierciedla część I rozdział III pkt 19.3 załącznika 72-04 do aktu wykonawczego.
- (7) Gdy UKC przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie z wyjątkiem Irlandii Północnej, Zjednoczone Królestwo przystąpi do konwencji jako odrębna umawiająca się strona¹⁶ i zastosowanie będzie miał Protokół w sprawie Irlandii/Irlandii Północnej załączony do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej¹⁷. Konwencja zawiera odniesienia do nazw państw członkowskich UE, krajów wspólnego tranzytu oraz odpowiednie kody krajów. Konieczne jest zatem wprowadzenie odpowiednich zmian w załączniku III do konwencji w celu rozróżnienia Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej oraz wskazania, że w Irlandii Północnej zastosowanie ma UKC, w szczególności jeśli chodzi o przepisy dotyczące zabezpieczenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na 33. lub kolejnym posiedzeniu Komisji Mieszanej albo w drodze procedury pisemnej w odniesieniu do zmian załączników do tej konwencji opiera się na projekcie decyzji Komisji Mieszanej załączonym do niniejszej decyzji.

Niewielkie zmiany w projekcie decyzji Komisji Mieszanej mogą zostać uzgodnione przez przedstawicieli Unii w Komisji Mieszanej bez konieczności przyjmowania kolejnej decyzji przez Radę.

---

¹⁵ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/893 z dnia 29 czerwca 2020 r. w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 206 z 30.6.2020, s. 8).

¹⁶ Decyzja nr 1/2018 Komisji Mieszanej UE–CTC z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie zaproszenia Zjednoczonego Królestwa do przystąpienia do tej konwencji o wspólnej procedurze tranzytowej [2018/1987] (Dz.U. L 317 z 14.12.2018, s. 47).

¹⁷ Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 102.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*